

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Anden Afdeling)

12. maj 2022 *

Indhold

Retsforskrifter	3
WTO-retten	3
EU-retten	4
Tvistens baggrund	6
Sagen for Retten og den appellerede dom	8
Parternes påstande for Domstolen	9
Hovedappellen	10
Det første anbringende	10
Parternes argumenter	10
Domstolens bemærkninger	11
Det andet anbringende	15
Parternes argumenter	15
Domstolens bemærkninger	16
Det tredje anbringende	18
Parternes argumenter	18
Domstolens bemærkninger	19
Om kontraappellen	22
Det første anbringende	22

* Processprog: engelsk

Parternes argumenter	22
Domstolens bemærkninger	23
Det andet anbringende	25
Parternes argumenter	25
Domstolens bemærkninger	26
Sagsomkostninger	26

»Appel – dumping – gennemførelsesforordning (EU) 2017/763 – import af visse typer letvægtstermopapir med oprindelse i Republikken Korea – endelig antidumpingtold – forordning (EU) 2016/1036 – artikel 6, 16 og 18 – bevis – oplysninger tilvejebragt uden for besvarelsen af et antidumpingspørgeskema – vægtningen af salg, der påvirker dumpingberegningen – artikel 2, stk. 1 og 3 – beregning af den normale værdi – rangorden mellem beregningsmetoder – artikel 3, stk. 2 og 3 – skade – beregning af underbudsmargenen – kontraappel – artikel 2, stk. 11 – dumpingens fulde omfang – artikel 18 – fritagelse fra at besvare et antidumpingspørgeskema – ikke manglende samarbejdsvilje«

I sag C-260/20 P,

angående appel i henhold til artikel 56 i statuttens for Den Europæiske Unions Domstol, iværksat den 11. juni 2020,

Europa-Kommissionen først ved J.-F. Brakeland og A. Demeneix, derefter ved J.-F. Brakeland og G. Luengo, som befuldmægtigede,

appellant,

de øvrige parter i appelsagen:

Hansol Paper Co. Ltd, Seoul (Sydkorea), ved advokats J.-F. Bellis, B. Servais og V. Crochet,

sagsøger i første instans,

European Thermal Paper Association (ETPA), Zürich (Schweiz), ved advokaten H. Hobbelen, B. Vleeshouwers og K. Huyghebaert samt abogado J. Rivas,

intervenient i første instans,

har

DOMSTOLEN (Anden Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, A. Prechal (refererende dommer), og dommerne J. Passer, F. Biltgen, N. Wahl og M.L. Arastey Sahún,

generaladvokat: P. Pikamäe

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 13. januar 2022,
afsagt følgende

Dom

- 1 Europa-Kommissionen har med sin appel nedlagt påstand om ophævelse af Den Europæiske Unions Rets dom af 2. april 2020, Hansol Paper mod Kommissionen (T-383/17, ikke trykt i Sml., herefter »den appellerede dom«, EU:T:2020:139), hvorved Retten annullerede Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/763 af 2. maj 2017 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer letvægtstermopapir med oprindelse i Republikken Korea (EUT 2017, L 114, s. 3, herefter »den omtvistede forordning«), for så vidt som denne forordning vedrørte varer fremstillet af Hansol Paper Co. Ltd (herefter »Hansol«).
- 2 Med sin kontraappel har European Thermal Paper Association (ETPA) nedlagt påstand om ophævelse af den appellerede dom.

Retsforskrifter

WTO-retten

- 3 Ved Rådets afgørelse 94/800/EF af 22. december 1994 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af de aftaler, der er resultatet af de multilaterale forhandlinger i Uruguay-rundens regi (1986-1994), for så vidt angår de områder, der hører under Fællesskabets kompetence (EFT 1994, L 336, s. 1), godkendte Rådet for Den Europæiske Union overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen (WTO), som blev undertegnet i Marrakesh den 15. april 1994, samt de aftaler, der er opført i bilag 1, 2 og 3 til denne overenskomst, iblandt hvilke indgår aftalen om anvendelsen af artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel af 1994 (EFT 1994, L 336, s. 103, herefter »antidumpingaftalen«).
- 4 Antidumpingaftalens artikel 2, der har overskriften »Konstatering af dumping«, bestemmer følgende:

»2.1 I denne aftale anses en vare for at være en dumpingvare, dvs. bragt i handelen i et andet land til en pris, der er lavere end varens normale pris, hvis eksportprisen på den vare, der udføres fra et land til et andet, er lavere end den tilsvarende pris for samme vare i normal handel, når den er bestemt til forbrug i eksportlandet.

2.2 Sælges samme vare ikke i normal handel på eksportlandets hjemmemarked, eller muliggør et sådant salg ikke en behørig sammenligning på grund af den særlige markedssituation eller det pågældende salgs ringe omfang på eksportlandets hjemmemarked, fastlægges dumpingmargenen

ved en sammenligning med den tilsvarende pris for samme vare ved udførsel til et velvalgt tredjeland, forudsat at denne pris er repræsentativ, eller med produktionsomkostningerne i oprindelseslandet med et rimeligt tillæg til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste.

[...]«

EU-retten

- 5 Artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT 2016, L 176, s. 21, herefter »grundforordningen«), foreskriver følgende:

»1. En antidumpingtold kan opkræves for enhver dumpingvare, når en sådan vare ved overgang til fri omsætning i Unionen forvolder skade.

2. En vare anses for at være en dumpingvare, hvis dens eksportpris ved salg til Unionen er lavere end den sammenlignelige pris for samme vare i normal handel, som er konstateret i eksportlandet.

[...]«

- 6 Denne forordnings artikel 2 med overskriften »Konstatering af dumping« bestemmer:

»1. Den normale værdi fastsættes normalt på grundlag af de priser, der er betalt eller skal betales i normal handel af uafhængige kunder i eksportlandet.

Når eksportøren i eksportlandet ikke fremstiller eller sælger samme vare, kan den normale værdi imidlertid fastsættes på grundlag af andre sælgeres eller producenters priser.

[...]

2. Salg af samme vare bestemt til forbrug på hjemmemarkedet anvendes normalt som grundlag for fastsættelsen af den normale værdi, hvis den solgte mængde udgør mindst 5% af salget af den pågældende vare til Unionen. En lavere salgsmængde kan dog anvendes, hvis eksempelvis de priser, hvortil varen sælges, anses for repræsentative for det pågældende marked.

3. Sælges samme vare ikke eller ikke i tilstrækkelige mængder i normal handel, eller muliggør et sådant salg ikke en behørig sammenligning på grund af den særlige markedssituation, fastsættes den normale værdi for samme vare på grundlag af produktionsomkostningerne i oprindelseslandet plus et rimeligt beløb til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste eller på grundlag af eksportpriserne ved salg i normal handel til et egnet tredjeland, forudsat at disse priser er repræsentative.

[...]

9. Foreligger der ingen eksportpris, eller viser det sig, at der ikke kan fæstes lid til eksportprisen på grund af en forretningsmæssig forbindelse eller en kompensationsaftale mellem eksportøren og importøren eller en tredjepart, kan eksportprisen beregnes på grundlag af den pris, hvortil de indførte varer første gang videresælges til en uafhængig køber, eller hvis varerne ikke

videresælges til en uafhængig køber eller ikke videresælges i den stand, hvori de er indført, på ethvert rimeligt grundlag.

[...]

11. Under hensyntagen til de relevante bestemmelser om en rimelig sammenligning skal forekomsten af dumpingmargener i undersøgelsesperioden normalt fastslås på grundlag af en sammenligning mellem den normale værdi beregnet som et vejet gennemsnit og det vejede gennemsnit af priserne for alle eksporttransaktioner til Unionen eller ved en sammenligning mellem den individuelle normale værdi og de individuelle eksportpriser ved salg til Unionen på grundlag af hver enkelt transaktion. En normal værdi, som er fastsat på grundlag af vejede gennemsnit, kan dog sammenlignes med priserne for alle individuelle eksporttransaktioner til Unionen, hvis der foreligger et eksportprismønster, som er meget forskelligt for forskellige købere, regioner eller perioder, og de i første punktum i dette stykke fastsatte metoder ikke i fuldt omfang vil afspejle den dumping, der finder sted. Dette stykke udelukker ikke anvendelsen af stikprøver i henhold til artikel 17.«

7 Nævnte forordnings artikel 3 med overskriften »Konstatering af skade« foreskriver:

»1. I denne forordning forstås ved »skade«, når ikke andet er bestemt, væsentlig skade for en erhvervsgren i Unionen, trussel om væsentlig skade for en erhvervsgren i Unionen eller væsentlig forsinkelse i forbindelse med oprettelsen af en sådan erhvervsgren; »skade« fortolkes i overensstemmelse med denne artikel.

2. En konstatering af, om der foreligger skade, baseres på positivt bevismateriale og indebærer en objektiv undersøgelse af:

a) omfanget af dumpingimporten og dennes indvirkning på prisen på samme vare på markedet i Unionen, og

b) denne indførsels følger virkninger for den pågældende erhvervsgren i Unionen.

3. Med hensyn til omfanget af dumpingimporten fastslås det, om der har været tale om en betydelig stigning i dumpingimporten enten absolut eller i forhold til produktion eller forbrug i Unionen. Hvad angår dumpingimportens virkning på priserne, tages det i betragtning, om dumpingvarerne udbydes til en væsentlig lavere pris end prisen på samme vare fremstillet af erhvervsgrenen i Unionen, eller om priserne som følge af en sådan indførsel er blevet trykket betydeligt, eller om prisstigninger, som ellers ville være indtruffet, i væsentlig grad hindres. Hverken en enkelt eller flere af disse faktorer er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen.«

8 Samme forordnings artikel 6 med overskriften »Undersøgelse« bestemmer:

»1. Efter indledningen af proceduren iværksætter Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne en undersøgelse på unionsplan. En sådan undersøgelse omfatter både dumping og den deraf følgende skade, og disse spørgsmål undersøges samtidig.

For at sikre, at undersøgelsesresultaterne er repræsentative, vælges der en undersøgelsesperiode, som for så vidt angår dumping normalt skal omfatte en periode på mindst seks måneder umiddelbart forud for indledningen af proceduren.

[...]

2. Parter, som modtager spørgeskemaer, der anvendes som led i en antidumpingundersøgelse, indrømmes en svarfrist på mindst 30 dage. [...]

[...]

8. Undtagen under de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 18, skal det i det omfang, det er muligt, sikres, at de oplysninger, som de berørte parter meddeler, og som lægges til grund for de afgørelser, der træffes, er korrekte.

[...]«

9 Grundforordningens artikel 16 med overskriften »Kontrolbesøg« bestemmer:

»1. Anser Kommissionen det for påkrævet, aflægger den besøg hos importører, eksportører, handlende, repræsentanter, producenter samt erhvervssammenslutninger og -organisationer for at undersøge disses optegnelser og efterprøve oplysninger, der er indgivet om dumping og skade. Foreligger der ikke et behørigt svar i rette tid, kan Kommissionen undlade at gennemføre et kontrolbesøg.

[...]«

10 Forordningens artikel 18 med overskriften »Manglende samarbejde« bestemmer:

»1. I tilfælde, hvor en af de berørte parter nægter at give adgang til nødvendige oplysninger eller undlader at meddele dem inden for de frister, der er fastsat i denne forordning, eller lægger væsentlige hindringer i vejen for undersøgelsen, kan der træffes foreløbige eller endelige afgørelser, positive eller negative, på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger.

Konstateres det, at en berørt part har meddelt urigtige eller vildledende oplysninger, ses der bort fra disse oplysninger, og der kan gøres brug af de foreliggende faktiske oplysninger.

Berørte parter gøres bekendt med følgerne af manglende samarbejdsvilje.

[...]

3. Selv om de oplysninger, som en berørt part indgiver, ikke er fyldestgørende i enhver henseende, ses der ikke bort fra dem, forudsat at eventuelle mangler ikke giver anledning til urimelige vanskeligheder i arbejdet med at nå til rimeligt nøjagtige resultater, at oplysningerne indgives på korrekt vis og rettidigt, at de kan efterprøves, og [at] den pågældende part har handlet efter bedste evne.

[...]«

Twistens baggrund

11 Twistens baggrund, som fremstillet i den appellerede doms præmis 1-22, kan sammenfattes som følger.

- 12 Hansol er et selskab med hjemsted i Sydkorea, som producerer og eksporterer letvægtstermopapir, bl.a. til Den Europæiske Union.
- 13 Som følge af en klage indgivet af ETPA, som er en organisation, der drives uden vinding for øje, og som repræsenterer de europæiske termopapirproducenters interesser, indledte Kommissionen den 18. februar 2016 en antidumpingundersøgelse vedrørende importen af letvægtstermopapir med en vægt på 65 g/m² eller derunder, som er i ruller med en bredde på 20 cm, af en vægt på 50 kg eller derover (inklusive papiret), og af en diameter på 40 cm eller derover (inklusive papiret) (herefter »jumporuller«) med eller uden basecoat på den ene eller begge sider, overtrukket med en varmfølsom belægning (dvs. en blanding af farven og fremkalderen, som reagerer og danner et billede ved varmepåvirkning) på den ene eller begge sider, og med eller uden dæklag, med oprindelse i Republikken Korea og i øjeblikket henhørende under fire forskellige KN-koder (herefter »den pågældende vare«).
- 14 I undersøgelsesperioden fra den 1. januar 2015 til den 31. december 2015 solgte Hansol den pågældende vare i Unionen til uafhængige kunder samt til en forretningsmæssigt forbundet forhandler, Hansol Europe BV, og til fire forretningsmæssigt forbundne omspolere, nemlig Schades Ltd, Schades Nordic A/S, Heipa technische Papiere GmbH (herefter »Heipa«) og R+S Group GmbH (herefter »R+S«). De forretningsmæssigt forbundne omspoleres aktivitet bestod bl.a. i at omdanne den pågældende vare til små ruller, som blev solgt i Unionen til uafhængige eller forretningsmæssigt forbundne kunder.
- 15 En anden sydkoreansk eksporterende producent, Hansol Artone Co. Ltd (herefter »Artone«), som var forretningsmæssigt forbundet med Hansol, samarbejdede i forbindelse med antidumpingundersøgelsen.
- 16 Efter at have modtaget det antidumpingspørgeskema, der var beregnet til de eksporterende producenter af den pågældende vare, anmodede Hansol den 19. februar 2016 om, at Schades Nordic, Heipa og R+S blev fritaget fra at udfylde spørgeskemaet, henset til disse selskabers manglende eller begrænsede salg af den pågældende vare til uafhængige kunder i Unionen.
- 17 Den 23. februar 2016 accepterede Kommissionen denne anmodning samtidig med, at Kommissionen forbeholdt sig ret til at fremsætte andre anmodninger om oplysninger.
- 18 Efter at have undersøgt visse oplysninger fra Hansol besluttede Kommissionen den 7. marts 2016, at Schades Nordic, Heipa og R+S skulle besvare visse dele af antidumpingspørgeskemaet.
- 19 Efter et besøg i Schades' lokaler den 21. marts 2016 meddelte Kommissionen Hansol, at anmodningerne om oplysninger af 7. marts 2016 nu var begrænset til Schades.
- 20 Den 15. april 2016 bekræftede Kommissionen modtagelsen af Hansol, Artone, Hansol Europe og Schades' besvarelser af antidumpingspørgeskemaet. I perioden fra den 15. juni til den 26. august 2016 foretog Kommissionen kontrolbesøg i disse selskabers lokaler.
- 21 Den 16. november 2016 vedtog Kommissionen gennemførelsesforordning (EU) 2016/2005 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af visse typer letvægtstermopapir med oprindelse i Republikken Korea (EUT 2016, L 310, s. 1).
- 22 Mellem den 17. november 2016 og den 23. marts 2017 fremsatte Hansol sine bemærkninger til de informationsdokumenter, der indeholdt Kommissionens foreløbige og endelige konklusioner.

- 23 Den 2. maj 2017 vedtog Kommissionen den omtvistede forordning, hvorved der blev pålagt en endelig antidumpingtold på importen af den pågældende vare i form af et fast beløb på 104,46 EUR pr. nettoton.

Sagen for Retten og den appellerede dom

- 24 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 20. juni 2017 anlagde Hansol søgsmål med påstand om annullation af den omtvistede forordning.
- 25 Til støtte for sit søgsmål fremsatte Hansol fire anbringender. Kun det første klagepunkt i det første anbringendes andet led, det andet anbringendes første led, det fjerde anbringende samt det femte anbringendes andet og tredje led er relevante for vurderingen af de anbringender, der er fremsat i appellen og kontraappellen.
- 26 Ved kendelse af 27. november 2017 gav formanden for Rettens Syvende Afdeling ETPA tilladelse til at intervenere til støtte for Kommissionens påstande.
- 27 Ved den appellerede dom annullerede Retten den omtvistede forordning. Inden for rammerne af det første anbringendes andet led om en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 11, anfægtede Hansol beregningen af dumpingmargenen for den pågældende vare. Hansol gjorde i det væsentlige gældende, at Kommissionen havde anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved vægtningen af salget i Unionen til uafhængige kunder i forhold til salg til forretningsmæssigt forbundne omspolere, vurderet til henholdsvis 15-25% af det samlede salg for de førstnævnte og 75-85% heraf for de sidstnævnte. Kommissionen undlod at tage hensyn til de mængder, som Schades Nordic solgte til uafhængige kunder.
- 28 Af de grunde, der er anført i den appellerede doms præmis 84-87 og 92, konstaterede Retten, at den angivelige vægtningsfejl forelå. Da de beregninger, som Kommissionen havde foretaget, ikke afspejlede det reelle omfang af Hansols dumping, fandt Retten, at Kommissionen havde tilsidesat grundforordningens artikel 2, stk. 11.
- 29 I forbindelse med det andet anbringendes første led gjorde Hansol gældende, at den endelige antidumpingtold på 104,46 EUR pr. nettoton, som Kommissionen indførte ved den omtvistede forordning, på grund af denne vægtningsfejl afspejlede et højere dumpingniveau end det, der blev konstateret under undersøgelsen. I den appellerede doms præmis 100-106 tog Retten dette led til følge med den begrundelse, at den endelige told var blevet fastsat på grundlag af den førhen fastslåede vægtningsfejl.
- 30 Det fjerde anbringende vedrørte en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 1. Hansol gjorde gældende, at Kommissionen fejlagtigt fastsatte den normale værdi i henhold til forordningens artikel 2, stk. 3. I den appellerede doms præmis 152-158 tog Retten dette anbringende til følge. Retten fastslog i det væsentlige, at selv om Artone ikke solgte to typer varer på sit hjemmemarked, og Kommissionen havde bekræftet, at Hansols hjemmemarkedssalg for en af disse varetyper var repræsentativt, havde Kommissionen for disse to varetyper besluttet at beregne normalværdien i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 3. Retten fandt, at en sådan fastsættelse af Artones normale værdi var i strid med grundforordningens artikel 2, stk. 1, som bestemmer, at når eksportøren ikke sælger samme vare, fastsættes den normale værdi på grundlag af andre sælgeres eller producenters priser, og den beregnes ikke på grundlag af det pågældende selskabs produktionsomkostninger. Retten forkastede Kommissionens argumenter

om, at Hansol og Artones omkostningsstruktur eller salgspriser var mærkbart forskellige, med den begrundelse, at disse ikke udgjorde en del af undtagelserne fra metoden til fastsættelse af den normale værdi på grundlag af faktiske priser. Retten konkluderede derfor, at Kommissionen havde tilsidesat grundforordningens artikel 2, stk. 1, da den fastsatte Artones normale værdi.

- 31 Med det femte anbringendes andet led om en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 3, stk. 1-3 og 5-8, af praksis fra Unionens retsinstanser og fra WTO, af Kommissionens tidligere praksis samt af princippet om rimelig sammenligning og af ligebehandlingsprincippet, anfægtede Hansol fastlæggelsen af skadesmargenen. Hansol kritiserede bl.a. Kommissionen for at have vurderet skaden ved analog anvendelse af grundforordningens artikel 2, stk. 9, og ved kunstigt at beregne eksportprisen for jumboruller i stedet for at basere sig på de endelige priser for disse ruller, der faktisk blev anvendt i forbindelse med salg til uafhængige kunder.
- 32 I den appellerede doms præmis 197-205 fastslog Retten, at der forelå en fejl, der påvirkede beregningen af skadesmargenen, og tog det femte anbringendes andet led til følge. Retten fandt i det væsentlige, at Kommissionen havde begået en fejl ved vurderingen af, om der forelå en skade, da den beregnede eksportprisen for Schades' videresalg af den pågældende vare til uafhængige kunder, idet den bl.a. trak salgsomkostningerne, de administrative omkostninger og andre generalomkostninger (herefter »SA&G-omkostningerne«) og en fortjeneste fra, for at nå frem til denne hypotetiske pris, omkostninger, forsikring og fragt (herefter »cif-prisen«), frit Unionens grænse, i stedet for at anvende de faktisk fakturerede salgspriser i forbindelse med videresalg og alene fratrække salgsomkostningerne. Retten fandt, at Schades' videresalg af den pågældende vare til uafhængige kunder ikke vedrørte salg af små ruller, men selve den pågældende vare. Retten udledte heraf, at det var denne vare, der konkurrerede med den samme vare fremstillet af erhvervsgrenen i Unionen, og som forvoldte denne erhvervsgren skade, således at det »referencepunkt«, der skulle tages i betragtning ved beregningen af skaden, ikke befandt sig ved frit Unionens grænse, men i handelsleddet for Schades' uafhængige kunder.
- 33 Endelig fandt Hansol inden for rammerne af det femte anbringendes tredje led om en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 3, stk. 2, 3 og 6, at de fejl, der var gjort gældende i dette anbringendes andet led og i det første anbringendes andet led, ligeledes fordrejede beregningen af underbudsmargenen og målprisunderbudsmargenen.
- 34 I den appellerede doms præmis 208-213 fastslog Retten, at vægtningsfejlen ligeledes påvirkede beregningen af prisunderbuddet, eftersom Kommissionen havde anvendt samme vægtning til sidstnævnte beregning. Idet Retten ikke kunne udelukke, at denne fejl, sammenholdt med den fejl, der blev begået ved beregningen af skadesmargenen, ligeledes påvirkede analysen af prisunderbuddet og undersøgelsen af dumpingimportens følgevirkninger for den samme vare fremstillet af erhvervsgrenen i Unionen, besluttede den at tage det femte anbringendes tredje led til følge.

Parternes påstande for Domstolen

- 35 Kommissionen har i appelskriftet nedlagt følgende påstande:
- Den appellerede dom ophæves, frifindelse i søgsmålet anlagt i første instans, og Hansol tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

- Subsidiært hjemvises sagen til Retten til fornyet behandling, og afgørelsen om sagsomkostningerne i sagen i første instans og i appelsagen udsættes.
- 36 ETPA har nedlagt de samme påstande som Kommissionen.
- 37 Hansol har nedlagt følgende påstande:
- Appellen forkastes.
 - Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne i forbindelse med appelsagen.
 - ETPA tilpligtes at betale sagsomkostningerne i forbindelse med appelsagen.
- 38 ETPA har i sin kontraappel nedlagt følgende påstande:
- Den appellerede dom ophæves, Kommissionen frifindes i søgsmålet anlagt i første instans, og Hansol tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
 - Subsidiært hjemvises sagen til Retten, og afgørelsen om sagsomkostningerne i sagen i første instans og i appelsagen udsættes.
- 39 Hansol har nedlagt følgende påstande:
- Kontraappellen forkastes.
 - ETPA tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Hovedappellen

- 40 Til støtte for appellen har Kommissionen, støttet af ETPA, fremsat tre anbringender. Det første anbringende vedrører en urigtig gengivelse af beviserne og en fejlagtig fortolkning af den retlige ramme for de data, som Kommissionen var berettiget til at støtte sig på for at beregne eksportprisen. Det andet anbringende vedrører en fejlagtig fortolkning af grundforordningens artikel 2, stk. 1 og 3, for fastsættelse af den normale værdi i tilfælde af manglende salg på hjemmemarkedet. Det tredje anbringende vedrører en fejlagtig fortolkning af grundforordningens artikel 3 ved fastlæggelsen af underbudsmargenen i tilfælde af eksport til Unionen gennem forretningsmæssigt forbundne enheder.

Det første anbringende

Parternes argumenter

- 41 Kommissionen har gjort gældende, at Retten i den appellerede doms præmis 84-87, 92 og 100-106 foretog en urigtig vurdering af de beviser, der var nødvendige for at beregne eksportprisen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 9.

- 42 Kommissionen er principalt af den opfattelse, at Retten har gengivet beviserne urigtigt ved i den appellerede doms præmis 85 og 86 at fastslå, at det fremgik af de oplysninger, der blev fremlagt under den administrative procedure, at mindst én anden forretningsmæssigt forbundet omspøler, nemlig Schades Nordic, havde videresolgt en vis mængde af den pågældende vare, der var købt hos Hansol. Ifølge Kommissionen havde Schades Nordic hverken besvaret et antidumpingspørgeskema eller været genstand for et kontrolbesøg under den administrative procedure, således at det ikke kunne antages, at beviser vedrørende Schades Nordics salg var blevet fremlagt under den nævnte procedure.
- 43 Subsidiært har Kommissionen gjort gældende, at Retten har anlagt en fejlagtig fortolkning af de bestemmelser, der finder anvendelse vedrørende beviser. Desuden har Retten ulovligt sat sin egen vurdering i stedet for Kommissionens.
- 44 Kommissionen er for det første af den opfattelse, at Retten ved at fastslå, at den skulle have taget hensyn til oplysningerne fra Schades Nordic, pålagde den at tage hensyn til oplysninger, som ikke hidrørte fra den procedure for indsamling og kontrol, der blev gennemført i overensstemmelse med grundforordningen. For at nå frem til objektive og præcise afgørelser er Kommissionen af den opfattelse, at den er forpligtet til inden for en vis frist at indsamle oplysninger fra de selskaber, der er omfattet af undersøgelsen, ved hjælp af besvarelsener af antidumpingspørgeskemaet, hvis rigtighed efterfølgende kontrolleres. Grundforordningen og WTO-retten er til hinder for, at den er forpligtet til at tage hensyn til oplysninger, som hverken er blevet fremlagt af en berørt part som svar på et antidumpingspørgeskema eller er blevet kontrolleret. Disse betragtninger gør sig så meget desto mere gældende i den foreliggende sag, eftersom Schades Nordics oplysninger blev bragt til Kommissionens kendskab i forbindelse med en anmodning om, at oplysningerne ikke blev udbredt, hvorfor de ikke indgik i de sagsakter, som de øvrige berørte parter havde adgang til.
- 45 Kommissionen er for det andet af den opfattelse, at Rettens argumentation er selvmodsigende. Retten fandt, at Schades' salg var repræsentativt for salg til alle de forretningsmæssigt forbundne omspolere, og at Kommissionen skulle tage hensyn til de individuelle oplysninger fra de forretningsmæssigt forbundne omspolere. Da den appellerede dom ikke indeholder nogen konstatering, der afkræfter Kommissionens vurdering, hvorefter Schades' oplysninger var repræsentative for salget til de tre andre forretningsmæssigt forbundne omspolere med henblik på beregningen af eksportprisen i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 9, har Retten begået en retlig fejl ved at forpligte Kommissionen til at støtte sig på oplysninger, som, fordi de ikke var blevet fremlagt af Schades Nordic, ikke var kontrolleret.
- 46 Hansol er af den opfattelse, at det første appelanbringende åbenbart skal afvises eller subsidiært skal forkastes som åbenbart ugrundet.

Domstolens bemærkninger

- 47 Hvad angår det klagepunkt, hvorved Kommissionen har gjort gældende, at Retten baserede sig på en fejlagtig fortolkning af de bestemmelser, der finder anvendelse vedrørende beviser, bemærkes, at det i henhold til grundforordningen påhviler Kommissionen i dens egenskab af undersøgende myndighed at godtgøre, at der foreligger dumping, skade og årsagssammenhæng mellem dumpingimporten og skaden. Fastlæggelsen af disse elementer skal ske objektivt efter en pålidelig undersøgelse. Der er imidlertid ikke nogen bestemmelse i grundforordningen, som tillægger

Kommissionen nogen beføjelse til at tvinge de berørte parter til at deltage i en undersøgelse eller fremlægge oplysninger (jf. i denne retning dom af 14.12.2017, EBMA mod Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, præmis 54).

- 48 Som det fremgår af grundforordningens artikel 6, sammenholdt med dens artikel 16 og 18, skal Kommissionen, når den undersøger, om der foreligger dumping og skade, først og fremmest søge at indhente relevante oplysninger på grundlag af de berørte parters frivillige samarbejde. Med henblik herpå sender Kommissionen i henhold til denne forordnings artikel 6, stk. 2, antidumpingspørgeskemaer til disse parter. Besvarelsene af spørgeskemaerne udgør en vigtig informationskilde for Kommissionen. I henhold til forordningens artikel 6, stk. 8, sikrer Kommissionen i det omfang, det er muligt, at de således indhentede oplysninger er korrekte, inden disse lægges til grund for de afgørelser, der træffes. For at opfylde denne forpligtelse har Kommissionen mulighed for at aflægge kontrolbesøg i henhold til samme forordnings artikel 16.
- 49 Det følger heraf, at i tilfælde af de berørte parters frivillige samarbejde udgør antidumpingspørgeskemaerne Kommissionens foretrukne instrument til at gennemføre sine antidumpingundersøgelser. Det er kun, når en berørt part ikke samarbejder i antidumpingundersøgelsen ved at nægte at give adgang til nødvendige oplysninger eller undlader at meddele dem inden for de fastsatte frister eller lægger væsentlige hindringer i vejen for undersøgelsen, at Kommissionen i henhold til grundforordningens artikel 18 kan træffe sine konklusioner på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger.
- 50 Det fremgår imidlertid ikke af ordlyden af grundforordningens bestemmelser, at Kommissionen, når en berørt part samarbejder i undersøgelsen og giver oplysninger uden for en besvarelse af et antidumpingspørgeskema, er forpligtet til at se bort fra disse oplysninger. En sådan fortolkning af disse bestemmelser ville desuden være i strid med både Kommissionens forpligtelse til at undersøge alle oplysninger, som den råder over, med den nødvendige omhu (jf. i denne retning dom af 22.3.2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, præmis 32 og 36) og med grundforordningens målsætning om at fastslå, hvorvidt der foreligger dumping og skade på en objektiv måde med henblik på at indføre passende antidumpingtold.
- 51 Kommissionen kan følgelig ikke under en antidumpingprocedure udelukke oplysninger fra en berørt part, der samarbejder med Kommissionen, alene med den begrundelse, at de er blevet fremsendt uden for besvarelsen af et antidumpingspørgeskema.
- 52 I den foreliggende sag følger det af Rettens faktuelle konstateringer i den appellerede doms præmis 85, at Hansol samarbejdede i undersøgelsen og gav Kommissionen oplysninger om Schades Nordics videresalg af den pågældende vare.
- 53 På baggrund af de betragtninger, der er anført i nærværende doms præmis 50 og 51, kunne den omstændighed, at oplysningerne vedrørende Schades Nordics videresalg af den pågældende vare blev indgivet af Hansol uden for et antidumpingspørgeskema, ikke fritage Kommissionen fra at vurdere deres relevans og efterprøve dem.
- 54 Ligeledes fritager den omstændighed, at visse berørte parter fritages fra forpligtelsen til at besvare antidumpingspørgeskemaet, ikke Kommissionen fra at vurdere og efterprøve de oplysninger, der er modtaget uden for rammerne af besvarelsen af dette spørgeskema, eftersom indrømmelsen af disse fritagelser ikke fritager Kommissionen for dens ansvar for at gennemføre sin undersøgelse med omhu.

- 55 I modsætning til, hvad Kommissionen har gjort gældende, kan denne fortolkning ikke påvirke undersøgelsens upartiskhed med den begrundelse, at de pågældende oplysninger ikke er blevet fremsendt til alle de andre berørte parter med henblik på at sikre deres processuelle rettigheder. Kommissionen kan nemlig ikke begrunde sin manglende omhu i forbindelse med, at den tog hensyn til relevante oplysninger, ved at påberåbe sig risikoen for en tilsidesættelse af de øvrige berørte parters processuelle rettigheder, som den var forpligtet til at sikre under den procedure, der førte til vedtagelsen af den omtvistede forordning.
- 56 Hvad endelig angår klagepunkterne om, at Retten gengav beviserne urigtigt og ulovligt satte sin egen vurdering i stedet for Kommissionens, idet den fandt, at oplysningerne vedrørende Schades Nordics videresalg var relevante beviser, selv om den ikke havde efterprøvet dem, skal følgende bemærkes.
- 57 Den legalitetskontrol, der er indført i artikel 263 TEUF, indebærer, at Retten udøver en såvel retlig som faktisk kontrol af de argumenter, som sagsøgerne har fremført over for den anfægtede retsakt, og at den har beføjelse til at bedømme beviser og annullere den nævnte retsakt (jf. i denne retning dom af 10.7.2014, Telefónica og Telefónica de España mod Kommissionen, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, præmis 53).
- 58 Inden for den fælles handelspolitik og ganske særligt med hensyn til handelsmæssige beskyttelsesforanstaltninger fremgår det af Domstolens faste praksis, at Unionens institutioner har et vidt skøn som følge af kompleksiteten af de økonomiske og politiske situationer, som de skal undersøge, således at domstolsprøvelsen af dette vide skøn skal begrænses til en kontrol af, at formforskrifterne er overholdt, at de faktiske omstændigheder er materielt rigtige, at der ikke er foretaget en åbenbart urigtig bedømmelse af de faktiske omstændigheder, og at der ikke foreligger magtfordrejning (jf. i denne retning dom af 20.1.2022, Kommissionen mod Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, præmis 35 og 36 samt den deri nævnte retspraksis).
- 59 Det fremgår endvidere af Domstolens faste praksis, at Rettens kontrol af det bevismateriale, som EU-institutionerne støtter deres konstateringer på, ikke udgør en ny bedømmelse af de faktiske omstændigheder, som erstatter disse institutioners bedømmelse. Denne kontrol griber ikke ind i de nævnte institutioners vide skønsmålinger på det handelspolitiske område, men begrænser sig til at efterprøve, om disse elementer er af en sådan art, at de understøtter institutionernes konklusioner. Det tilkommer derfor Retten ikke blot at efterprøve den materielle nøjagtighed af de beviser, der påberåbes, deres troværdighed og sammenhæng, men ligeledes at kontrollere, om disse oplysninger omfatter alle de relevante oplysninger, som skal tages i betragtning for at kunne vurdere en kompleks situation, og om disse oplysninger taler til støtte for de konklusioner, der udledes heraf (dom af 20.1.2022, Kommissionen mod Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, præmis 37 og den deri nævnte retspraksis).
- 60 I den appellerede doms præmis 84 bemærkede Retten, at den af Kommissionen anvendte vægtning – som er baseret på en sammenligning i forhold til det samlede salg af den pågældende vare til Unionen mellem, på den ene side, direkte og indirekte salg til uafhængige kunder og, på den anden side, salg til forretningsmæssigt forbundne omspolere med henblik på omdannelse til små ruller – havde påvirket beregningen af marginen for Hansols dumping, for så vidt som dumpingniveauet for direkte og indirekte salg af den pågældende vare var væsentligt mindre end niveauet for salg til de forretningsmæssigt forbundne omspolere med henblik på den pågældende vares omdannelse til små ruller. Dernæst fandt Retten i det væsentlige i den appellerede doms præmis 85-86, at selv om Kommissionen var i besiddelse af oplysninger om den mængde af den

pågældende vare, som Schades Nordic havde erhvervet hos Hansol og videresolgt til uafhængige kunder, fandt den ikke desto mindre, at disse salg i lighed med salget til Heipa og R+S udelukkende havde fundet sted med henblik på at omdanne den pågældende vare til små ruller. Endelig udledte Retten af Kommissionens manglende hensyntagen til Schades Nordics oplysninger, at institutionen ved beregningen af dumpingmargenen på grundlag af Schades' oplysninger havde tillagt salget til de forretningsmæssigt forbundne omspolere med henblik på omdannelse til små ruller for stor vægt, hvorved Hansols faktiske dumping blev forøget. Da de beregninger, Kommissionen havde foretaget, ikke afspejlede det fulde omfang af Hansols dumping, fandt Retten i den appellerede doms præmis 87, at Kommissionen havde tilsidesat grundforordningens artikel 2, stk. 11.

- 61 Herved udøvede Retten den legalitetskontrol, der påhviler den i henhold til artikel 263 TEUF, ved at efterprøve, om Kommissionen havde taget hensyn til alle relevante oplysninger vedrørende de forretningsmæssigt forbundne omspoleres videresalg af den pågældende vare, og om de oplysninger, der således blev taget hensyn til, gjorde det muligt for denne institution tilstrækkeligt pålideligt at fastslå omfanget af Hansols dumping.
- 62 Den omstændighed, at Retten ikke efterprøvede oplysningerne vedrørende Schades Nordics salg af den pågældende vare til uafhængige kunder, betyder ikke, at den har gengivet beviserne urigtigt eller sat sin egen vurdering i stedet for Kommissionens. Eftersom disse oplysninger var blevet behørigt indgivet til Kommissionen under undersøgelsesproceduren, således som det fremgår af denne doms præmis 52-55, og da de a priori var relevante for dumpingberegningen, burde Kommissionen have taget hensyn til dem og efterprøvet dem. Rettens prøvelse vedrørte konsekvenserne af den manglende hensyntagen til og efterprøvelse af disse oplysninger for gyldigheden af Kommissionens vurderinger med hensyn til den dumping, der fandt sted. Den omstændighed, at det, henset til de nævnte oplysninger, i det mindste var muligt, at Kommissionen havde tillagt salget til de forretningsmæssigt forbundne omspolere med henblik på omdannelse til små ruller for stor vægt, hvorved Hansols faktiske dumping blev forøget, var tilstrækkelig til at rejse tvivl om pålideligheden og den objektive karakter af Kommissionens vurdering af Hansols dumping.
- 63 Retten kunne derfor i den appellerede doms præmis 87 fastslå, at Kommissionens beregninger ikke afspejlede det fulde omfang af Hansols dumping. Det var således uden at begå en retlig fejl, at Retten af denne grund i den appellerede doms præmis 87 og 105 fastslog, at Kommissionen havde tilsidesat grundforordningens artikel 2, stk. 11, og artikel 9, stk. 4, andet afsnit. Retten kunne derfor i den appellerede doms præmis 92 tiltræde det første klagepunkt i det i første instans fremførte første anbringendes andet led og i den appellerede doms præmis 106 det i første instans fremførte andet anbringendes første led.
- 64 I modsætning til, hvad Kommissionen har gjort gældende, indebærer Rettens vurdering ikke en modsigelse mellem en hensyntagen til Schades Nordics individuelle oplysninger og den repræsentative karakter af Schades' oplysninger. Som det fremgår af den appellerede doms præmis 85 og 86, besluttede Kommissionen at anvende Schades' oplysninger til at beregne dumpingmargenen for Hansols salg til tre andre forretningsmæssigt forbundne omspolere. Med henblik på denne beregning lagde Kommissionen til grund, at Schades var den eneste med Hansol-gruppen forbundne omspoler, som havde videresolgt den pågældende vare til uafhængige kunder. Oplysningerne fra Schades Nordic viste imidlertid, at Schades Nordic ligeledes havde videresolgt en vis mængde af den pågældende vare til uafhængige kunder. Henset til, at Kommissionen vidste, at Schades havde videresolgt visse mængder af den pågældende vare til uafhængige kunder uden omspoling, fandt Retten, at Kommissionen burde have afspejlet denne

situation med hensyn til salget af de pågældende varer til andre forbundne omspolere. Et sådant ræsonnement er ikke selvmodsigende. Den omstændighed, at Schades' oplysninger er repræsentative, udelukker nemlig på ingen måde, at en beregning, der er baseret på disse oplysninger, kan være behæftet med fejl, henset til den manglende hensyntagen til alle relevante oplysninger i denne henseende.

- 65 Det følger af samtlige ovenstående betragtninger, at det første appelanbringende skal forkastes i sin helhed.

Det andet anbringende

Parternes argumenter

- 66 Kommissionen har, støttet af ETPA, anført, at Retten i den appellerede doms præmis 152-158 begik en retlig fejl ved at anlægge en fortolkning, der fuldstændig adskiller den situation, der er omhandlet i grundforordningens artikel 2, stk. 1, andet afsnit, hvor en eksportør ikke sælger den vare, der er genstand for undersøgelsen, på sit hjemmemarked, fra den situation, der er omhandlet i samme forordnings artikel 2, stk. 3, første afsnit, hvor varen ikke eller ikke i tilstrækkelige mængder er blevet solgt i normal handel. Det var derfor med urette, at Retten fandt, at Kommissionen havde tilsidesat grundforordningens artikel 2, stk. 1, ved beregningen af Artones normale værdi.
- 67 Denne fortolkning er i strid med ordlyden af grundforordningens artikel 2, stk. 1, andet afsnit, som i forskellige sprogversioner bestemmer, at den normale værdi »kan« fastsættes efter den metode, der er beskrevet i det nævnte afsnit. Denne bestemmelse fastsætter ikke en forpligtelse, men en mulighed. En sådan fortolkning bekræftes ifølge ETPA af bestemmelsens tilblivelseshistorie.
- 68 Rettens fortolkning af grundforordningens artikel 2 er ikke i overensstemmelse med antidumpingaftalens artikel 2.2, som bestemmer, at manglende salg på det indre marked kun kan føre til to metoder til fastsættelse af den normale værdi – enten en beregningsmetode på grundlag af produktionsomkostningerne, som Kommissionen har fulgt i det foreliggende tilfælde, eller anvendelsen af en repræsentativ eksportpris ved udførsel til et velvalgt tredjeland.
- 69 Rettens fortolkning er ifølge Kommissionen til hinder for, at antidumpingtolden har individuel karakter, således som det bl.a. fremgår af grundforordningens artikel 9, stk. 5, andet afsnit, som har til formål ved fastsættelsen af den normale værdi at tilskynde til at prioritere eksportørens egne oplysninger frem for andre producenters oplysninger.
- 70 Kommissionen er af den opfattelse, at Rettens fortolkning begrænser beskyttelsen af det undersøgte selskabs processuelle rettigheder. Denne virksomhed stilles ringere, når den undersøgende myndighed anvender oplysninger fra en anden eksporterende producent ved beregningen af den normale værdi. I en sådan situation har virksomheden kun adgang til den ikke-fortrolige version af de oplysninger, som virksomhedens konkurrent har indgivet.
- 71 Rettens fortolkning svarer ifølge Kommissionen til kunstigt at adskille den situation, hvor der ikke har fundet salg sted, og den situation, hvor der ikke har fundet salg sted i normal handel. Disse situationer overlapper imidlertid delvist hinanden. ETPA har understreget, at der ikke er nogen retlig sondring mellem en situation, hvor der ikke finder salg sted, og den, hvor salgene ikke sker i tilstrækkelige mængder i eksportlandet.

- 72 Kommissionen er af den opfattelse, at dom af 1. oktober 2014, Rådet mod Alumina (C-393/13 P, EU:C:2014:2245), som Retten henviste til i den appellerede doms præmis 152, er uden relevans for den foreliggende sag, eftersom denne dom udelukkende vedrører definitionen af begrebet »salg i normal handel« som omhandlet i grundforordningens artikel 2, stk. 3.
- 73 ETPA er af den opfattelse, at grundforordningens artikel 2, stk. 1, første afsnit, vedrører en anden situation end den, der er omhandlet i andet afsnit. Den fortolkning af bestemmelsens første afsnit, der følger af dom af 1. oktober 2014, Rådet mod Alumina (C-393/13 P, EU:C:2014:2245), kan derfor ikke anvendes på fortolkningen af samme bestemmelses andet afsnit. ETPA har tilføjet, at i modsætning til, hvad Retten har anført i den appellerede doms præmis 157, er forskellene mellem Hansol og Artone med hensyn til omkostningsstrukturen og salgspriserne ikke grunden til, at Kommissionen ikke har fastsat Artones normale værdi på grundlag af sidstnævntes priser. Kommissionen fastslog i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 2, at salgsmængderne for Artones to varetyper ikke var repræsentative, og derfor anvendte Kommissionen den i forordningens artikel 2, stk. 3, fastsatte beregningsmetode. Kommissionen begrundede sin beslutning om at bruge produktionsomkostningerne – i stedet for andre sælgeres eller producenters priser – i forskellene mellem Artone og Hansol med hensyn til omkostningsstruktur og salgspriser.
- 74 Hansol er af den opfattelse, at der består en rangorden mellem metoderne til fastlæggelse af den normale værdi som omhandlet i grundforordningens artikel 2. Det fremgår af opdelingen af grundforordningens artikel 2, stk. 1, i flere afsnit, at den normale værdi principalt skal være baseret på de nationale priser. Den omstændighed, at den eksporterende producents hjemmemarkedspriser i henhold til opdelingsstrukturen af disse afsnit fortrinsvis skal anvendes i stedet for andre sælgeres eller producenters hjemmemarkedspriser til at fastsætte den normale værdi, betyder imidlertid ikke, at der skal gives forrang til en beregnet normal værdi i forhold til en normal værdi, der er baseret på priserne på hjemmemarkedet. En sådan fortolkning ville være i strid med Domstolens vurdering i dom af 1. oktober 2014, Rådet mod Alumina (C-393/13 P, EU:C:2014:2245, præmis 20), hvorefter fastsættelsen af den normale værdi på grundlag af priser udgør reglen, mens den konstruerede fastsættelse af den normale værdi er undtagelsen.
- 75 Hansol er i øvrigt af den opfattelse, at Kommissionens argumentation er i strid med dens tidligere praksis, og at hverken antidumpingaftalen, som ikke indeholder nogen bestemmelse, der svarer til grundforordningens artikel 2, stk. 1, andet afsnit, eller beskyttelsen af de berørte parter processuelle rettigheder er til hinder for den fortolkning af grundforordningens artikel 2, stk. 1 og 3, som Retten har anlagt.

Domstolens bemærkninger

- 76 Fastsættelsen af den normale værdi udgør et væsentligt forhold, som skal gøre det muligt at fastlægge, om der foreligger en dumping (dom af 22.3.2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, præmis 19, og af 1.10.2014, Rådet mod Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, præmis 20).
- 77 Med henblik på fastsættelse af denne normale værdi bestemmer grundforordningens artikel 2, stk. 1, første afsnit, at denne normalt fastsættes på grundlag af de priser, der er betalt eller skal betales i normal handel af uafhængige kunder i eksportlandet. Bestemmelsens andet afsnit præciserer, at når eksportøren i eksportlandet ikke fremstiller eller sælger samme vare, kan den normale værdi fastsættes på grundlag af andre sælgeres eller producenters priser.

- 78 Grundforordningens artikel 2, stk. 1, indeholder således det generelle princip om, at den normale værdi normalt fastsættes på grundlag af de priser, der er betalt eller skal betales i normal handel af uafhængige kunder i eksportlandet (dom af 22.3.2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, præmis 19).
- 79 Dette generelle princip finder først og fremmest anvendelse ved fastsættelsen af den normale værdi. Som Retten bemærkede i den appellerede doms præmis 148, har Domstolen nemlig allerede fastslået, at det fremgik af såvel ordlyden som opbygningen af grundforordningens artikel 2, stk. 1, første afsnit, at den normale værdi i første række skal fastlægges på grundlag af den pris, der faktisk er betalt eller skal betales i normal handel (jf. i denne retning dom af 1.10.2014, Rådet mod Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, præmis 20 og den deri nævnte retspraksis). Da grundforordningens artikel 2, stk. 1, andet afsnit, præciserer anvendelsen af dette generelle princip, når betingelserne i bestemmelsens første afsnit ikke er opfyldt, skal bestemmelsen ligeledes fortolkes således, at den fortrinsvis finder anvendelse i forhold til metoderne til fastsættelse af den normale værdi.
- 80 I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 3, første afsnit, kan anvendelsen af det generelle princip i samme forordnings artikel 2, stk. 1, kun fraviges, såfremt samme vare ikke sælges i normal handel, såfremt dette salg er utilstrækkeligt, eller såfremt et sådant salg ikke muliggør en passende sammenligning på grund af den særlige markedssituation, idet den normale værdi for samme vare enten fastsættes på grundlag af produktionsomkostningerne i oprindelseslandet plus et rimeligt beløb til dækning af salgs- og administrationsomkostninger samt en rimelig fortjeneste eller på grundlag af repræsentative eksportpriser (jf. i denne retning dom af 1.10.2014, Rådet mod Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, præmis 20 og den deri nævnte retspraksis).
- 81 Grundforordningens artikel 2, stk. 1, første og andet afsnit, og artikel 2, stk. 3, første afsnit, indfører således en rangorden mellem de metoder til fastsættelse af den normale værdi, der er fastsat heri. I modsætning til, hvad Kommissionen har gjort gældende, følger det heraf, at de situationer, der er omfattet af hver enkelt af de nævnte metoder, ikke overlapper hinanden.
- 82 Denne fortolkning er ikke i strid med forpligtelsen til at fortolke grundforordningens artikel 2, stk. 1 og 3, i overensstemmelse med antidumpingaftalens artikel 2.2. Det forhold, at de internationale aftaler, som Unionen har indgået, har forrang frem for den afledte EU-ret, medfører, at sidstnævnte så vidt muligt skal fortolkes i overensstemmelse med disse aftaler (dom af 20.1.2022, Kommissionen mod Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, præmis 31 og den deri nævnte retspraksis). Som generaladvokaten ligeledes har anført i punkt 108 i forslaget til afgørelse, indeholder antidumpingaftalen imidlertid ikke en bestemmelse, der svarer til grundforordningens artikel 2, stk. 1, som ikke vedrører den i antidumpingaftalens artikel 2.2 omhandlede omstændighed, hvor intet salg finder sted.
- 83 I modsætning til, hvad Kommissionen har gjort gældende, berører fortolkningen omhandlet i nærværende doms præmis 78-81 ikke eksportørernes processuelle rettigheder. Hvis den normale værdi fastsættes på grundlag af andre eksportører eller producenters priser i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, andet afsnit, kan disse rettigheder sikres ved ikke-fortrolige sammendrag af oplysningerne fra disse andre eksportører eller producenter.
- 84 Hvad endelig angår ETPA's klagepunkt vedrørende den appellerede doms præmis 157 bemærkes, således som det fremgår af nærværende doms præmis 79 og 80, at det kun er muligt at fravige anvendelsen af metoderne til fastsættelse af den normale værdi på grundlag af salgsprisen for samme vare på eksportlandets hjemmemarked i det tilfælde, hvor samme vare ikke eller ikke i

tilstrækkelige mængder sælges i normal handel, eller hvor et sådant salg ikke muliggør en behørig sammenligning på grund af den særlige markedssituation. Det er udelukkende i sådanne tilfælde, at grundforordningens artikel 2, stk. 3, giver mulighed for enten at beregne den normale værdi på grundlag af produktionsomkostningerne i oprindelseslandet eller at fastsætte denne på grundlag af eksportpriserne. Retten begik derfor ikke en fejl, da den i den appellerede doms præmis 157 fastslog, at forskellene mellem Artones og Hansols omkostningsstrukturer og salgspriser ikke henhører under undtagelserne fra metoden til fastsættelse af den normale værdi i forhold til de faktiske priser på eksportlandets hjemmemarked.

- 85 Retten begik derfor ikke en retlig fejl, da den i det væsentlige i den appellerede doms præmis 152-158 fastslog, at det følger af grundforordningens artikel 2, stk. 1, at når eksportøren ikke sælger samme vare, fastsættes den normale værdi på grundlag af andre sælgeres eller producenters priser og ikke på grundlag af den pågældende virksomheds produktionsomkostninger, og at Kommissionen havde tilsidesat denne artikel ved beregningen af den normale værdi for typer af den pågældende vare fra Artone.
- 86 Det andet appelanbringende skal derfor forkastes som ugrundet.

Det tredje anbringende

Parternes argumenter

- 87 Kommissionen har, støttet af ETPA, gjort gældende, at de grunde, der er anført i den appellerede doms præmis 196-205 og 208-213, er behæftet med en retlig fejl. Retten fastslog, at Kommissionen i forbindelse med beregningen af skadesmargenen var forpligtet til at beregne underbudsmargenen for de forretningsmæssigt forbundne selskabers salg af jumboruller på grundlag af de salgspriser, der var aftalt mellem Schades og selskabets uafhængige kunder, og ikke, som Kommissionen gjorde, ved analog anvendelse af grundforordningens artikel 2, stk. 9, ved at nedsætte de faktiske salgspriser til en cif-pris, frit Unionens grænse. I mangel af en definition og metode til beregning af underbudsmargenen er Kommissionen imidlertid af den opfattelse, at denne beregning henhører under dens vide skønsmagt. Endvidere er dens beregning berettiget under hensyn til grundforordningens artikel 3, stk. 3, som bestemmer, at spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger en væsentlig lavere pris, skal undersøges i forhold til »dumpingimporten« og ikke i forhold til dennes videresalgspriser eller efterfølgende salgspriser på markedet i Unionen. Rettens vurdering er med urette baseret på en konkurrenceretlig vurdering i stedet for en vurdering ud fra lovgivningen inden for handelspolitikken, og foretager en fejlagtig og diskriminerende beregning af en eksportpris ved beregningen af dumpingbeløbet, der er særskilt i forhold til den, der blev lagt til grund ved fastlæggelsen af skaden.
- 88 Hansol er af den opfattelse, at Retten ikke begik en fejl ved at fastslå, at Kommissionen anvendte en urigtig metode til beregning af underbudsmargenen i den omtvistede forordning.
- 89 For det første er Hansol af den opfattelse, at en analog anvendelse af grundforordningens artikel 2, stk. 9, åbenbart tilsidesætter denne forordnings artikel 3, stk. 1, idet disse bestemmelser har forskellige formål.
- 90 For det andet har Hansol gjort gældende, at det følger af WTO's praksis og Kommissionens praksis, at undersøgelsen af, om der foreligger en væsentligt lavere pris, kræver, at priserne ikke sammenlignes med »dumpingimporten«, men i samme handelsled, hvilket defineres på grundlag

af kundekategorien. Anvendelsen i den foreliggende sag af grundforordningens artikel 2, stk. 9, til beregningen af underbudsmargenen svarer til at sammenligne priser, som ikke er sammenlignelige, eftersom de ikke indeholder de samme priskomponenter. Anvendelsen af denne bestemmelse i grundforordningen fører til, at der foretages justeringer i et handelsled, der ligger længere tilbage i distributionskæden end salget til Unionen.

- 91 For det tredje er Hansol af den opfattelse, at metoderne til dumpingberegning ikke kan sammenlignes med metoderne for beregning af skaden, hvilket Kommissionen har anerkendt i sin tidligere praksis. Denne praksis og dom af 30. november 2011, Transnational Company »Kazchrome« og ENRC Marketing mod Rådet og Kommissionen (T-107/08, EU:T:2011:704, præmis 63), og af 10. april 2019, Jindal Saw og Jindal Saw Italia mod Kommissionen (T-301/16, EU:T:2019:234, præmis 187), modsiger endvidere argumentet om, at det er frit Unionens grænse, at de af dumpingimporten forårsagede virkninger på priserne skal vurderes. Hansol er af den opfattelse, at priserne ikke skal sammenlignes frit Unionens grænse, men i forhold til salget til den første uafhængige kunde, eftersom det er i dette led, konkurrencen i Unionen finder sted.
- 92 For det fjerde har Hansol gjort gældende, at salg i Unionen via forretningsmæssigt forbundne enheder og salg foretaget direkte til uafhængige kunder henhører under to forskellige situationer, som Kommissionen har behandlet ens i strid med ligebehandlingsprincippet.
- 93 Hansol er af den opfattelse, at Kommissionens klagepunkter rettet mod den appellerede doms præmis 204 ikke kan antages til realitetsbehandling, da de vedrører faktiske omstændigheder.

Domstolens bemærkninger

- 94 I henhold til grundforordningens artikel 1, stk. 1, skal en dumpingimport – for at der kan opkræves antidumpingtold af den – ved overgang til fri omsætning i Unionen forvolde skade.
- 95 Med henblik på at fastslå denne skade bestemmer denne forordnings artikel 3, stk. 2, at der skal foretages en objektiv undersøgelse af omfanget af dumpingimporten og dennes indvirkning på prisen på samme vare på markedet i Unionen samt af dumpingimportens følgevirkninger for den pågældende erhvervsgren i Unionen. Hvad angår følgevirkningen af importen på priserne præciseres det i den nævnte forordnings artikel 3, stk. 3, at det skal undersøges, om dumpingimporten udbydes til en væsentlig lavere pris end prisen på samme vare fremstillet af erhvervsgrenen i Unionen.
- 96 Det skal bemærkes, at Retten i den appellerede doms præmis 196-205 fastslog, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn ved at fastlægge den skade, der blev forårsaget i tilfælde af en forretningsmæssigt forbundet omspolers videresalg af den pågældende vare, ikke på grundlag af den pågældende vares pris, når denne blev videresolgt af Schades til dette selskabs første uafhængige kunder på markedet i Unionen, men på grundlag af en beregnet cif-pris, frit Unionens grænse, således som det blev gjort ved beregningen af den skade, der forårsagedes af Schades' salg af den pågældende vare – omdannet til små ruller – på samme marked.
- 97 Retten udledte i den appellerede doms præmis 199 af dom af 30. november 2011, Transnational Company »Kazchrome« og ENRC Marketing mod Rådet og Kommissionen (T-107/08, EU:T:2011:704), at det i forbindelse med fastlæggelsen af skaden og det referencepunkt, i forhold til hvilket de priser på Hansols varer, som skulle sammenlignes med erhvervsgrenen i Unionens priser, skulle beregnes, var de priser, der blev forhandlet mellem en virksomhed og dennes kunder, og ikke priserne i et mellemlid, der kunne være afgørende for disse kunders beslutning

om at købe denne virksomheds vare og ikke erhvervsgrenen i Unionens vare. I tilfælde af videresalg fandt Retten, at det var selve den pågældende vare, der konkurrerede med samme vare fra den pågældende erhvervsgren i Unionen, og som forvoldte denne erhvervsgren skade. Retten udledte heraf i den appellerede doms præmis 201, at hvad angår Schades' videresalg af den pågældende vare befandt »referencepunktet« sig ikke frit Unionens grænse, men i handelsleddet for de uafhængige kunder hos denne forretningsmæssigt forbundne omspøler. Retten har i den appellerede doms præmis 203 fastslået, at Kommissionen begik en fejl ved i forbindelse med fastlæggelsen af skaden for disse videresalg til uafhængige kunder at tage hensyn til en eksportpris, hvorfra SA&G-omkostningerne og en fortjeneste var fratrasket.

- 98 Med henblik på at vurdere, om Retten begik en retlig fejl ved disse vurderinger, skal det, således som det fremgår af denne doms præmis 58, bemærkes, at Unionens institutioner med hensyn til handelsmæssige beskyttelsesforanstaltninger har et vidt skøn, således at domstolsprøvelsen af dette skøn er begrænset til en kontrol af, at formforskrifterne er overholdt, at de faktiske omstændigheder er materielt rigtige, at der ikke er foretaget en åbenbart urigtig bedømmelse af de faktiske omstændigheder, og at der ikke foreligger magtfordrejning.
- 99 Da undersøgelsen af, om der foreligger et prisunderbud, er et økonomisk komplekst spørgsmål, med hensyn til hvilket grundforordningen ikke pålægger nogen særlig metode, har Kommissionen et vidt skøn i denne henseende. Det følger heraf, at i overensstemmelse med den retspraksis, der er nævnt i nærværende doms præmis 58, kan en analog anvendelse af den metode til beregning af priser, der er omhandlet i grundforordningens artikel 2, stk. 9, med henblik på at undersøge et prisunderbud, overvejes, for så vidt som denne metode indgår i den retlige ramme, der er fastsat i grundforordningen, og ikke fører til et åbenbart urigtigt resultat.
- 100 Der skal i denne forbindelse tages hensyn til to særlige krav, som grundforordningen stiller ved beregningen af, om der foreligger et prisunderbud.
- 101 For det første kræver grundforordningens artikel 3, stk. 2, at denne beregning foretages ved en objektiv undersøgelse af indførselsens følgevirkninger på priserne. Dette krav indebærer i sig selv, at prissammenligningen skal ske i samme handelsled for de pågældende varer. Det er således kun på denne betingelse, at der, for det første, på korrekt vis kan tages hensyn til indførselsens faktiske virkning på prisen på samme vare fremstillet af erhvervsgrenen i Unionen, for det andet, at salget af den pågældende vare og erhvervsgrenen i Unionens salg af samme vare kan anses for at have samme »referencepunkt«, for det tredje, at salgspriserne på de pågældende varer til de første uafhængige kunder objektivt set kan tages i betragtning ved beregningen af underbuddet, og for det fjerde, at sammenligningen af priserne i det handelsled, hvor konkurrencen i EU finder sted, kan være relevant.
- 102 For det andet følger det af grundforordningens artikel 1, stk. 1, sammenholdt med dennes artikel 3, stk. 2, at skaden skal vurderes ved dumpingvarens »overgang til fri omsætning i Unionen«. Følgelig skal beregningen af underbuddet i princippet foretages i det led, hvor dumpingimporten finder sted.
- 103 I den foreliggende sag fremgår det af Rettens konstateringer, at Kommissionen vurderede, om der forelå et prisunderbud på den pågældende vare, idet den sammenlignede prisen af fabrik, som de europæiske producenter, der markedsfører varer svarende til den pågældende vare, sætter, med cif-prisen, frit Unionens grænse, for den pågældende vare. Det fremgår også heraf, at sidstnævnte svarer til prisen ved varens overgang til fri omsætning i Unionen, dvs. til importprisen lige efter

fortoldningen af den frit Unionens grænse. Kommissionen sammenlignede således de priser, som den europæiske producent og importøren anvendte i første led af markedsføringen af den pågældende vare.

- 104 Som Kommissionen med rette har gjort gældende, begik Retten en retlig fejl ved at fastslå, at dette ræsonnement var behæftet med et åbenbart urigtigt skøn. Ræsonnementet havde nemlig i overensstemmelse med kravene i grundforordningens artikel 3, stk. 2, til formål at sikre, at prissammenligningen blev foretaget på objektiv vis i samme handelsled, og at den for så vidt angår dumpingvaren svarede til importleddet.
- 105 Det var nærmere bestemt fuldt ud muligt for Kommissionen – med henblik på at sikre en objektiv sammenligning af priserne ved den pågældende vares første overgang til fri omsætning i Unionen – at fastsætte denne cif-pris, frit Unionens grænse, ved at fratrække SA&G-omkostningerne og en fortjeneste fra Schades' videresalgspris for den pågældende vare til uafhængige kunder. Denne analoge anvendelse af grundforordningens artikel 2, stk. 9, henhørte nemlig under den vide skønsmargen, som Kommissionen råder over ved gennemførelsen af denne forordnings artikel 3, stk. 2, og kunne derfor ikke i sig selv anses for at være behæftet med et åbenbart urigtigt skøn.
- 106 I modsætning til, hvad Retten i det væsentlige fastslog i den appellerede doms præmis 201, svarer en hensyntagen til prisen ved det af en forretningsmæssigt forbunden omspoler foretagne første videresalg til en uafhængig kunde på markedet i Unionen desuden ikke til handelsleddet af fabrik for samme vare fra erhvervsgrenen i Unionen, men til et senere handelsled for denne vare. Den forretningsmæssigt forbundne omspolers salgspris til den første uafhængige kunde er nemlig ikke importprisen, men en videresalgspris.
- 107 Det følger heraf, at Retten begik en retlig fejl ved i den appellerede doms præmis 203 at fastslå, at Kommissionen fejlagtigt besluttede at fratrække SA&G-omkostningerne og en fortjeneste fra ved Schades' videresalg af den pågældende vare til uafhængige kunder med henblik på at fastsætte eksportpriserne for den nævnte vare i forbindelse med fastlæggelsen af skaden.
- 108 Rettens vurdering i den appellerede doms præmis 204 med hensyn til betydningen af Kommissionens angivelige fejl for gyldigheden af det niveau for prisunderbuddet, der blev fastsat i den omtvistede forordning, er derfor ligeledes urigtig, uden at det er nødvendigt at tage stilling til, om denne vurdering udgør en vurdering af de faktiske omstændigheder, som Kommissionen ikke kunne gøre gældende i sin appel.
- 109 Det følger heraf, at Retten i den appellerede doms præmis 205 med urette tiltrådte det i første instans fremførte femte anbringendes andet led.
- 110 Det skal desuden bemærkes, at Retten i den appellerede doms præmis 208-212 i det væsentlig fastslog, at beregningen af den prisunderbudsmargen, som Kommissionen fastsatte i den omtvistede forordning, ligeledes var baseret på en urigtig vægtning af salgene, der blev begået ved dumpingberegningen. For så vidt som det ikke kunne udelukkes, at disse fejl påvirkede Kommissionens konklusion vedrørende analysen af prisunderbuddet og undersøgelsen af den skade, som erhvervsgrenen i Unionen havde lidt, tiltrådte Retten ligeledes det i første instans fremførte femte anbringendes tredje led.
- 111 Som det fremgår af denne doms præmis 47-65, konkluderede Retten imidlertid med rette, at Kommissionen havde begået en fejl, der påvirkede pålideligheden af vægtningen af salgene med henblik på dumpingberegningen. Det er endvidere ubestridt, at den samme vægtning blev

anvendt ved beregningen af prisunderbuddet. Fejlen, der påvirker beregningen af vægtningen af salg, rejser således tvivl om pålideligheden af Kommissionens vurderinger med hensyn til den underbudsmargen, der er lagt til grund i den omtvistede forordning.

- 112 Det følger heraf, at Retten – uanset den omstændighed, at den, således som det fremgår af nærværende doms præmis 98-107, begik en retlig fejl ved at forkaste Kommissionens beregningsmetode for fastlæggelsen af den skade, der forårsagedes af en forretningsmæssigt forbundet omspolers videresalg af den pågældende vare – med rette kunne fastslå, at det ikke kunne udelukkes, at den fejl, som Kommissionen begik ved beregningen af vægtningen af salg, påvirkede analysen af prisunderbuddet og undersøgelsen af dumpingimportens følgevirkninger på samme vare fra erhvervsgrenen i Unionen. Retten kunne derfor i den appellerede doms præmis 212 tage det i første instans fremførte femte anbringendes tredje led til følge. Det tredje anbringende skal derfor forkastes som irrelevant.
- 113 På baggrund af det ovenstående kunne Retten i den appellerede doms præmis 213 konkludere, at den omtvistede forordning skulle annulleres, for så vidt som den vedrører Hansol.
- 114 Det følger af samtlige ovenstående betragtninger, at hovedappellen skal forkastes.

Om kontraappellen

- 115 Til støtte for kontraappellen har ETPA fremsat to anbringender vedrørende henholdsvis en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 11, og en tilsidesættelse af samme forordnings artikel 18 ved Rettens bedømmelse af vægtningen mellem på den ene side salget af de pågældende varer til uafhængige kunder og på den anden side salg heraf til forretningsmæssigt forbundne omspolere med henblik på omdannelse til små ruller.

Det første anbringende

Parternes argumenter

- 116 ETPA er af den opfattelse, at Retten begik en retlig fejl ved i den appellerede doms præmis 84-87, 92 og 100-106 at fastslå, at Kommissionen tilsidesatte grundforordningens artikel 2, stk. 11, ved at beregne dumpingmargenen på grundlag af en vægtning uden at tage hensyn til, at en større del af salget til forretningsmæssigt forbundne omspolere end det, som Kommissionen tog i betragtning, var bestemt til videresalg og ikke til omdannelse.
- 117 Principalt er ETPA af den opfattelse, at Retten har tilsidesat grundforordningens artikel 2, stk. 11, idet denne bestemmelse hverken indeholder krav til eller angivelse af den nøjagtige metode til beregning af vægtningen. Den appellerede dom begrænser sig til at fastslå, at der er sket en tilsidesættelse af denne bestemmelse, uden at præcisere de konkrete elementer eller krav, som Kommissionen skulle have tilsidesat.
- 118 Subsidiært har ETPA gjort gældende, at Rettens vurdering er behæftet med en retlig fejl, idet grundforordningens artikel 2, stk. 11, ikke kræver, at den metode, der anvendes ved beregningen af eksportprisen, skal anvendes ved beregningen af vægtningen.

- 119 ETPA er af den opfattelse, at Schades' oplysninger kun var repræsentative med henblik på at beregne eksportprisen for de forretningsmæssigt forbundne omspolere, men ikke med henblik på at beregne salgsmængderne for de forretningsmæssigt forbundne omspolere, som ikke samarbejdede, og som ikke kunne kontrolleres. Grundforordningen pålægger ikke Kommissionen at foretage en beregning af disse mængder med henblik på vægtningen. Retten kunne ikke fastslå, at disse mængder nøjagtigt afspejlede de forretningsmæssigt forbundne omspoleres salgsmængder.
- 120 Rettens vurderinger, hvorefter Kommissionens beregninger ikke i fuldt omfang afspejlede den dumping, der fandt sted, og tildelingen med hensyn til de tre andre forretningsmæssigt forbundne omspoleres salg, af den samme procentdel som Schades' salg af uomdannede jumboruller fik tildelt, ville gøre det muligt i højere grad at afspejle dumpingens omfang, er uden faktisk og retligt grundlag.
- 121 Hvad angår det manglende faktuelle grundlag har ETPA anført, at eftersom der ikke forelå nogen tilgængelige oplysninger vedrørende to forretningsmæssigt forbundne omspolere, som ikke samarbejdede, og oplysningerne vedrørende den tredje forbundne omspoler ikke var blevet efterprøvet, kunne Retten ikke vide, hvad disse omspoleres salgsmængder nøjagtigt afspejlede. Hertil kommer, at hvis Schades' salg af jumboruller til uafhængige kunder, som repræsenterede den største salgsmængde, var blevet anvendt på de forretningsmæssigt forbundne omspolere, ville dette have medført en nedsættelse af dumpingmargenen ved kunstigt at øge andelen af salg af jumboruller til uafhængige kunder.
- 122 For så vidt angår det manglende retsgrundlag er det ETPA's opfattelse, at hverken retspraksis eller ordlyden af grundforordningens artikel 2, stk. 11, lader forstå, at en dumpingmargen baseret på en tilnærmelsesvis vægtning – når der ikke foreligger verificerede oplysninger – forhindrer denne dumpingmargen i fuldt omfang at afspejle dumping.
- 123 Hansol er af den opfattelse, at det første kontraappellanbringende skal forkastes som åbenbart ugrundet.

Domstolens bemærkninger

- 124 Retten bemærkede i den appellerede doms præmis 74 og 75 med rette, at grundforordningens artikel 2, stk. 11, fastsætter to metoder med henblik på at fastslå forekomsten af dumpingmargener i undersøgelsesperioden, nemlig for det første den såkaldte »symmetriske« metode, der enten er baseret på en sammenligning mellem den normale værdi beregnet som et vejet gennemsnit og det vejede gennemsnit af priserne for alle eksporttransaktioner til Unionen eller ved en sammenligning – på grundlag af hver enkelt transaktion – mellem de individuelle normale værdier og de individuelle eksportpriser ved salg til Unionen, og for det andet en såkaldt »asymmetrisk« metode med den normale værdi og eksportprisen, der er baseret på en sammenligning mellem den normale værdi beregnet som et vejet gennemsnit og priserne for alle eksporttransaktioner til Unionen.
- 125 Selv om denne bestemmelse ikke fastsætter en metode til at beregne vægtningen mellem, på den ene side, direkte eller indirekte salg af den pågældende vare til uafhængige kunder og, på den anden side, salg til forretningsmæssigt forbundne omspolere med henblik på omdannelse til små ruller, følger det ikke desto mindre af formålet med den nævnte bestemmelse, at uanset hvilken beregningsmetode Kommissionen vælger, eller hvordan den konkret anvender den, skal metoden

i fuldt omfang afspejle den dumping, der finder sted (jf. i denne retning dom af 5.4.2017, Changshu City Standard Parts Factory og Ningbo Jinding Fastener mod Rådet, C-376/15 P og C-377/15 P, EU:C:2017:269, præmis 54).

- 126 Som det fremgår af denne doms præmis 57-65, var det imidlertid med rette, at Retten i den appellerede doms præmis 84-87 fandt, at det ved gennemførelsen af den symmetriske metode, som Kommissionen havde valgt i den foreliggende sag, ikke var lykkedes for den på pålidelig vis i fuldt omfang at afspejle den dumping, der fandt sted.
- 127 I modsætning til, hvad ETPA har gjort gældende, angav Retten således udtrykkeligt, hvilket krav i grundforordningens artikel 2, stk. 11, Kommissionen havde tilsidesat i den omtvistede forordning, nemlig det krav, der svarer til formålet med denne bestemmelse, som består i at sikre, at den anvendte metode i fuldt omfang afspejler den dumping, der finder sted.
- 128 Det principale klagepunkt, der er fremsat i forbindelse med det første kontraappellanbringende, skal derfor forkastes som urgrundet.
- 129 Hvad angår det subsidiære klagepunkt om, at grundforordningens artikel 2, stk. 11, ikke pålægger Kommissionen ved beregningen af vægtningen at anvende den metode, der er anvendt ved beregningen af eksportprisen, må det fastslås, at dette klagepunkt er baseret på en urigtig læsning af den appellerede dom.
- 130 Det fremgår således på ingen måde af den appellerede doms præmis 83-87, at Retten fastslog, at Kommissionen burde have beregnet vægtningen af dumpingmargenen på grundlag af grundforordningens artikel 2, stk. 9. Retten fastslog, at den af Kommissionen anvendte vægtning af dumpingmargenen mellem salget af den pågældende vare til uafhængige kunder og salget til forretningsmæssigt forbundne omspolere ikke i fuldt omfang afspejlede Hansols dumping, således som det kræves i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 11.
- 131 Endvidere har ETPA anfægtet Rettens bedømmelse i den appellerede doms præmis 85 og 86, hvorefter Kommissionen besluttede at anvende Schades' oplysninger til at beregne dumpingmargenen på salg foretaget af Hansol til de tre forretningsmæssigt forbundne omspolere, idet den undlod at tage hensyn til oplysningerne om Schades Nordic. Det må konstateres, at denne argumentation er rettet mod en bedømmelse af de faktiske omstændigheder.
- 132 Det følger imidlertid af artikel 256 TEUF og af artikel 58, stk. 1, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, at det alene er Retten, der er kompetent til dels at fastlægge de faktiske omstændigheder i sagen, når bortses fra tilfælde, hvor den indholdsmæssige urigtighed af dens konstateringer følger af akterne i den sag, den har behandlet, dels at tage stilling til disse faktiske omstændigheder. Det følger heraf, at når de beviser, Retten har lagt til grund ved fastlæggelsen af disse omstændigheder, er blevet forskriftsmæssigt tilvejebragt, og de almindelige retsgrundsætninger og de processuelle regler om bevisbyrde og bevisførelse er blevet overholdt, er det således alene Retten, der har kompetence til at vurdere, hvilken bevisværdi der skal tillægges de oplysninger, den har fået forelagt. Rettens vurdering heraf udgør derfor ikke et retsspørgsmål, der som sådant er undergivet Domstolens prøvelsesret, medmindre oplysningerne er gengivet urigtigt (dom af 2.6.2016, Photo USA Electronic Graphic mod Rådet, C-31/15 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2016:390, præmis 50 og 51 og den deri nævnte retspraksis).

- 133 Eftersom ETPA har anfægtet en bedømmelse af de faktiske omstændigheder uden at påberåbe sig en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder, har Domstolen ikke kompetence til at tage stilling til dette spørgsmål.
- 134 ETPA's argumentation om, at Retten begik en fejl ved i den appellerede doms præmis 86 og 87 at fastslå, at anvendelsen af Schades' salgsmængder på de tre andre forretningsmæssigt forbundne omspoleres salg mere præcist afspejlede Hansols dumping, beror i øvrigt på en urigtig læsning af den appellerede dom. I de nævnte præmisser fastslog Retten nemlig udelukkende, at Kommissionen ved ikke at tage hensyn til, at det fremgik af de oplysninger, den havde fået stillet til rådighed, at ikke blot Schades, men også en af de tre andre forretningsmæssigt forbundne omspolere, nemlig Schades Nordic, videresolgte de pågældende varer til uafhængige kunder, havde tillagt salget til de forretningsmæssigt forbundne omspolere med henblik på omdannelse til små ruller, for stor vægt, og derved øgede Hansols faktiske dumping.
- 135 Endelig er det ETPA's opfattelse, at hverken retspraksis eller ordlyden af grundforordningens artikel 2, stk. 11, er til hinder for, at det vurderes, at en dumpingmargen baseret på en tilnærmelsesvis vægtning – i mangel af verificerede oplysninger – forhindrer denne dumpingmargen i fuldt omfang at afspejle dumping. Således som det følger af nærværende doms præmis 47-65 samt 124 og 125, er det dog tilstrækkeligt at bemærke, at Kommissionen var forpligtet til at efterprøve oplysningerne fra Schades Nordic og sørge for, at dens beregninger i fuldt omfang afspejlede den dumping, der fandt sted.
- 136 Henset til ovenstående betragtninger skal det subsidiaire klagepunkt, der er fremsat inden for rammerne af det første anbringende i kontraappellen, ligeledes forkastes som ugrundet, og følgelig skal det første kontraappellanbringende forkastes i sin helhed.

Det andet anbringende

Parternes argumenter

- 137 ETPA er af den opfattelse, at den appellerede doms præmis 86 og 87 er behæftet med en retlig fejl. I henhold til grundforordningens artikel 18 kunne Kommissionen beregne vægtningen af de forskellige salgskanaler på grundlag af de bedste foreliggende faktiske oplysninger. Ifølge ETPA var Hansol bevidst om dette, idet Kommissionen under undersøgelsen havde oplyst selskabet om konsekvenserne af manglende samarbejde. Idet Hansol havde anmodet om, at tre forretningsmæssigt forbundne omspolere ikke udfyldte antidumpingspørgeskemaet, burde selskabet have vidst, at salgsmængderne ville blive fastsat på grundlag af de bedste foreliggende faktiske oplysninger.
- 138 Eftersom Kommissionen havde en vid skønsebeføjelse ved fastlæggelsen af, hvad der udgør de bedste foreliggende faktiske oplysninger i hvert enkelt tilfælde, og da Retten i den appellerede dom ikke fandt, at Kommissionen havde anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved vurderingen af de faktiske omstændigheder, men fastslog, at anvendelsen af Schades' salgsdata mere præcist afspejlede Hansols dumpingmargen, overskred Retten grænserne for sin kontrol og satte ulovligt sin egen vurdering i stedet for Kommissionens.
- 139 Hansol er af den opfattelse, at kontraappellens andet anbringende er åbenbart ugrundet.

Domstolens bemærkninger

- 140 I henhold til grundforordningens artikel 18, stk. 1, kan Kommissionen træffe afgørelser på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger, hvis en berørt part ikke samarbejder eller meddeler urigtige eller vildledende oplysninger.
- 141 I det foreliggende tilfælde er det ubestridt, at Hansol under antidumpingundersøgelsen anmodede om, at de andre forretningsmæssigt forbundne omspolere – bortset fra Schades – blev fritaget for at besvare antidumpingspørgeskemaet. Det er ligeledes ubestridt, at denne anmodning blev imødekommet af Kommissionen, således at den begrænsede sine anmodninger om oplysninger vedrørende de forretningsmæssigt forbundne omspolere til oplysninger vedrørende Schades.
- 142 En sådan anmodning kan ikke sidestilles med manglende samarbejde som omhandlet i grundforordningens artikel 18, stk. 1. Det følger heraf, at denne bestemmelse i modsætning til, hvad ETPA har gjort gældende, ikke finder anvendelse i den foreliggende sag.
- 143 Den omstændighed, at det kun var Schades, der besvarede antidumpingspørgeskemaet, og at de øvrige forbundne omspolere blev fritaget for at svare herpå, påvirker ikke Kommissionens forpligtelse til at tage hensyn til de relevante oplysninger, som den har kunnet få kendskab til under den administrative procedure med henblik på at vurdere det fulde omfang af den dumping, der er fundet sted. Som bemærket i denne doms præmis 49-51, er Kommissionen nemlig forpligtet til at tage hensyn til disse oplysninger, henset til formålet med grundforordningen og den pligt til at udvise omhu, som påhviler den.
- 144 Det er derfor med urette, at ETPA hævder, at Retten overskred grænserne for sin kontrol og ulovligt satte sin vurdering i stedet for Kommissionens, da den i den appellerede doms præmis 85 og 86 fastslog, at Kommissionen havde tillagt salg til de forretningsmæssigt forbundne omspolere, der skulle omdanne varen til små ruller, for stor vægt og derfor øgede Hansols faktiske dumping. Selv om Kommissionen vidste, at en del af salget af den pågældende vare til Schades var blevet videresolgt uden omdannelse til uafhængige kunder, og den vidste, at mindst én anden forretningsmæssigt forbundet omspoler end Schades ligeledes videresolgte den pågældende vare, fandt den ikke desto mindre, at hele Hansols salg til de tre andre forretningsmæssigt forbundne omspolere – bortset fra Schades – var blevet foretaget med henblik på omdannelse til små ruller.
- 145 Det følger heraf, at det andet kontraappellanbringende ligeledes skal forkastes som ugrundet, og at kontraappellen følgelig skal forkastes i sin helhed.

Sagsomkostninger

- 146 I henhold til artikel 184, stk. 2, i Domstolens procesreglement træffer Domstolen afgørelse om sagsomkostningerne, såfremt appellen ikke tages til følge. Procesreglementets artikel 138, stk. 1, der i medfør af samme reglements artikel 184, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse i appelsager, foreskriver, at det pålægges den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom.
- 147 Da Hansol hvad angår hovedappellen har nedlagt påstand om, at Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne, og da Kommissionen har tabt sagen, bør det pålægges denne at betale sagsomkostningerne.

- 148 Da ETPA har tabt kontraappellen, og da Hansol har nedlagt påstand om, at ETPA tilpligtes at betale sagsomkostningerne, bør det pålægges ETPA at betale omkostningerne i forbindelse med kontraappellen.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer Domstolen (Anden Afdeling):

- 1) Hovedappellen og kontraappellen forkastes.**
- 2) Europa-Kommissionen betaler omkostningerne i hovedappellen.**
- 3) European Thermal Paper Association (ETPA) betaler sagsomkostningerne i forbindelse med kontraappellen.**

Underskrifter